

[Elbæk-Jessen.]

til det kommende Udvalg og til den højtærede Justitsminister, at denne Paragraf ændres i Overensstemmelse med Udvalgets Indstilling. Siker der under Udvalgsbehandlingen Ændringer, f. Eks. i Overvoldgiftsrettens Sammensætning, maa det selvsagt være saaledes, at en Dommer ikke kommer til at dømme i sin egen Sag.

Som jeg begyndte, vil jeg slutte med at sige, at vort Parti kan tiltræde en Viderebehandling af Lovforslaget.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres venlige Modtagelse af dette Lovforslag. De Bemærkninger, der er gjort om Enkeltheder, er jo af en saadan Karakter, at det i og for sig er rimeligt at drøfte dem i Udvalget, og jeg skal derfor kun fremsætte nogle faa Udtalelser.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Jensen [Horsebæk]) mente, at Voldgiftssager burde behandles i den Retskreds, hvor Klageren bor. Dette vilde jo ikke være i Overensstemmelse med de almindeligt gældende Regler om Voldgifts- eller Retssager, men det kan man jo drøfte i Udvalget. Jeg er i Øjeblikket ikke klar over, om der er særlige Grunde, der kunde tale for den af det ærede Medlem antydede Fremgangsmaade. Derimod er jeg klar over, at det vil vinde almindeligt Bifald inden for Udvalget, at Dagpengene sættes højere op, men jeg er paa den anden Side ogsaa klar over, at Bifaldet ikke vil blive lige saa udelt fra de bevilgende Myndigheders Side, specielt den højtærede Finansministers — saa jeg maa reservere mig alt i saa Henseende over for den ærede Ordfører for Socialdemokratiet.

De ærede Ordførere for Venstre (Sønderup) og Det konservative Folkeparti (Viggo Hansen) samt den sidste ærede Ordfører (Elbæk-Jessen) talte jo ud fra følgende Betragtning: Den højtærede Justitsminister fortjener stor Paaskønnelse, fordi han i saa vid Udstrækning har fulgt Landbrugsorganisationernes Ønsker; det er egentlig langt mere, end man paa Forhaand kunde vente af ham. Men da han nu har fulgt dem i saa stor Udstrækning, bør det dog paa den anden Side kritiseres stærkt og dybt beklages — som den ærede Ordfører for Venstre udtrykte sig —, at han ikke ogsaa har fulgt dem paa det eneste Punkt, hvor han har taget Afstand. — Man maa undskylde mig, at jeg har udfoldet en vis selvstændig Virksomhed ogsaa i Bedømmelsen af dette Forslag og ikke har betragtet Landbrugsorganisationernes Opfattelse som Bevis for, at de nu

ogsaa havde Ret paa alle Punkter. Det er jo i Virkeligheden kun et lille Spørgsmaal, det drejer sig om, og jeg synes, at jeg har Krav paa Anerkendelse, specielt fra Oppositionens Side, over, at jeg er gaaet imod baade Retsplejeudvalget, Den danske Dommerforening og Politimesterforeningen. Naar man fra enkelte andre Sager og navnlig en vis anden Sag kan huske, hvorledes hele Oppositionens Presse svømmede over af Forargelse over, at jeg ikke havde tilstrækkelig Respekt for den store Sagkundskab, der var repræsenteret i Retsplejeudvalget, Den danske Dommerforening og Politimesterforeningen, kan det jo kun glæde en, at man i Dag har saa stor Respekt for min manglende Respekt for disse Institutioner paa disse Omraader.

Til Gengæld tænkte jeg mig, at naar jeg nu var gaaet imod alle disse fornemme juridiske Institutioner, vilde det vinde Paaskønnelse rent almenmenneskeligt, at jeg havde sluttet mig til Dommer Anker. Men den gik heller ikke. Ogsaa han havde jeg at tage Afstand fra, naar det drejede sig om Landbrugsorganisationernes Opfattelse. Indtil videre er jeg dog i Besiddelse af saa meget Mandsmod, at jeg holder med Dommer Anker. Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at det vilde være en noget mærkelig Stilling for en Dommer, at han, naar man ansaa det for nødvendigt at tilkalde ham til en egentlig Retsforhandling, saa skulde optræde der som almindeligt Medlem og ikke overtage Ledelsen af Sagen. Han sidder dog inde med saadanne Forudsætninger, at man maa gaa ud fra — hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen fremhævede —, at det baade vil gaa lettere og hurtigere og med større Sans for at skabe Ensartethed, end naar det bliver Formanden for den særlige Voldgiftsret.

Desuden tillader jeg mig at gøre opmærksom paa, at man i andre Sager, der i øvrigt afgøres af Folkets Repræsentanter — jeg kan f. Eks. tage det tidligere Værgeraad, nu Børneværnet —, har den samme Ordning, at i de Tilfælde, hvor Dommeren træder til, overtager han Ledelsen, hvad han jo er særdeles fortrolig med; og hvad man finder rimeligt, hvor det drejer sig om vore Børn, er jo maaske ikke helt urimeligt, hvor det drejer sig om vore Husdyr — selv om jeg erkender disse sidstes Vigtighed. Altsaa, indtil videre holder jeg med Dommer Anker, men jeg er naturligvis villig til at diskutere de Grunde, der maatte tale for Landbrugsorganisationernes Opfattelse paa dette Punkt.

Den ærede Ordfører for Venstre ønskede ogsaa, at man i Udvalget skulde